

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm VIII. Veniens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

tento beneficio, alteri parti detur aliud beneficium, aut spiritualis pensio. Dummodò Superioris auctoritas accedat; tamen si conuentio à partibus initium coeperit, ut dixi cit. §. 5. n. 58. verſ. Illud. Ratio eſt; Quia vnum ſpirituale pro alio ſpirituale commutare, non cenſetur eſſe ſimoniacum ſuaſſe naturâ. Quamuis talis pactio, circa beneficia & penſiones eccleſiaſticas, ſi priuata auctoritate fiat, tanquam ſimoniaca iure eccleſiaſtico prohibeatur, ut dixi ſuprà in c. conſtitutus, hoc tit.

CAPITVLVM VIII,

Veniens.

PARAPHRASIS.

Monachi cuiuſdam Monasterij terram habebant in parochia S. Mariæ, in qua coloni illorum omnia Sacramenta percipiebant, & tamen decimas ſoluere reſuſabant, cuiuſdam tranſactionis prætextu, quam Monachi cum Parocho præceſſore fecerunt, ut tantum tertiam partem decimarum de quibuſdam prædijs exoluunt. Hoc intellecto, reſpondit Alexander III. Niſi Monachi oſtendant, tranſactionem hanc Apoſtolica auctoritate confirmatam eſſe, ea non obſtante (cùm inter perſonas tranſigetes tantum facta Eccleſiam ipſam, & ſucceſſores ſeu parochos ſequentes non afficiat) compellantur Monachi ac coloni eorum ad decimas ex quibuſlibet rebus integre perſoluendas, atque inſuper ad æſtimationem eorum, quas hæcenus illicitè detinuerunt.

SUMMARIUM.

1. Religioſi de iure communi obligantur ad decimas ſoluendas prædiales, in cuius parochia eorum prædia ſita ſunt; ex priuilegio autem Papa ab iſ ſoluendis exempti ſunt.
2. Tranſactio, & quiniſ contractus à Rectore eccleſiæ, vel alio beneficiato in ius aſſue Superioris auctoritate ſuper iuri-

bus, aut redditibus ſuis, non tranſgreditur vitam eius, neque eccleſiam aut ſucceſſores ſuos obligare poteſt.

3. Decimas iniuſte detinens ſeu non ſolvens, condemnari debet ad earum ſolutionem in poſterum faciendam, & ad non ſolutarum, ſi ea non extent, æſtimationem.

NOTANDVM I. Religioſi, ſpectato i communi iure, obligantur ad decimas prædiales ſoluendas Parocho, in cuius parochia eorum prædia ſita ſunt, ſicuti dixi lib. 4. tr. 6. c. 3. n. 4. Priuilegijs tamen Sum. Pontificum hodie exempti ſunt, ut ad eas decimas per ſe, & personali obligatione non teneantur. Cuius priuilegij vtilitas in eo conſiſtit, quòd ſi noualia, ſeu terras, quæ antea decimis aſtrictæ non erant, ipſi excolant, decimas dare non debeant. Si verò colonis tradant, tum hi decimis obligantur, ſecundum partem fructuum, qui ad ipſos perueniunt. Quia priuilegium exemptionis à decimis conſeſſum perſonis religioſis, non extenditur ad alios, c. fanè, 9. de priuileg.

NOTANDVM II. Tranſactio, & quiniſ contractus, quem Rector Eccleſiæ aliuſ beneficiatus abſque Superioris legitima auctoritate facit ſuper iuribus, aut redditibus ſuis, non tranſgreditur vitam eius, neque Eccleſiam, aut ſucceſſores ſuos obligare poteſt. Vbi diſcrimen notandum inter dominos abſolutos prædiorum, ac iurium, & inter beneficiatos, qui eccleſiaſticorum prædiorum ac iurium domini non ſunt, ſed vſufructuarij, ſeu potius vſuarij; quòd illi pactioſibus hæredes quoque ſuos obligare poſſint, quia & pactum reale, ſeu quo res ipſa aſſuetur & obligetur, inſtituere, iuxta l. iuris gentium, 7. §. pactorum, ff. de pactis. At verò beneficiati non niſi perſonales, ſeu quod ſolam perſonam beneficiati afficere, non item Eccleſiam, aut ſucceſſores, l. Idem, 25. ff. eod. & dixi de hoc lib. 3. tr. 4. c. 10. n. 5.

NOTANDVM III. Qui decimas iniuſte detinuerunt, ſeu ſoluere neglexerunt, ij condemnari debent, ut & in poſterum ſoluant, & hæcenus non ſolutarum, ſi ea non extent, æſtimationem præſtent.